

Dragostea este muzica sufletului

Camelia Oprea

Cu multă vreme în urmă,
un om mergea abătut
de gânduri când, deodată,
atenția i-a fost atrasă de un copac,
în ramurile căruia
atârnavă anotimpurile oamenilor.
Curios, trecătorul
se apropie de pom,
întrebându-l :
Cine ești ?
Copacul se pleacă spre om,
și cu voce blândă, îi spuse:
Eu sunt Arborele care se uită
în sufletul omului,
în cele mai singure și disperate
momente ale sale.
Cine va gusta
din fructul meu, va cunoaște
adevărata măreție a iubirii.
Nu poți trăi cu gândul, să te macini
și să pierzi părți din tine,
însingurându-te...
Omul, ispitit, gustă din
rodul de lumină
al Arborelui.
Putea să meargă până acolo
unde își dorea :
să vadă cu înțelepciunea,
să iubească cu inima,
să ofere ceea ce el este..
Drumețul văzu fericirea cu ochii,
o senzație atât de profundă,
unde totul era armonie...Merse mai departe
și întâlni un om trist și apăsător
de gânduri care-i zise:
Sunt foarte singur...
Drumețul scoase din desagă fructul
pe care i-l dăruise Arborele și-i
spuse omului necăjit: Gustă!...
Nu iubi singurătatea. În numele iubirii
ești legat de Dumnezeu prin iubire.
În drumul său,
alt sărman îi ceru ajutor.

Dete și acestuia
din fructul luminos...
Doar asta îmi dai?!
zise sărmanul.
Drumețul îi răspunse:
Este cel mai pretios lucru
din toate câte sunt pe lume.
Tu, singuraticule,
ești atât de singur,
că nu te lași ajutat să exiști !
Puterea pe care o ai în tine
este Lumina aducătoare
de dragoste și iubire.
Îți păstrează sufletul viu.
Dragostea este muzica sufletului.